

თქვენ ხართნათელი სოფლისანი ქადგება

10 იანვარი 2021 წელი

უფლო ჩვენი, იესო ქრისტე, არის ნათელი. თუმცა მისი ნათელი არ შემოიფარგლება მისით ღვთოვანებულ მახარებელ იოანე გვიხსნის ჩვენ: „სიციცა (იესო ქრისტე)-იყო ნათელი ჭეშმარიტი, რომელი განანათლებს ყოველსა კაცსა, მომავალსა სოფლად“ (ინ. 1:9). მზე ამსვლსას, ყველფრს ანათებს, რსაც მისი სხივები აღწევს. სწორდასვე ქრისტე, სიმართლის მზე, როგორც იწოდება იგი შობის ტროპარში, სულერად ანათებს თითოულადმიანს, მსურველს შეეხოს მის მაცოცხლებელსხივებს.

ეს როგორ ხდება?

შესაწირავის წინაგანმწმენდ ლტურლაში, რომელიც ყოველდღიურად ტარდება დღე მარხვის დროს, შენარჩუნებულა ჩვენი ეკლესიის უბველსი პრაქტიკის ელმენტები, დაკავშირებულს მასში ახალ წევრების მიღებით ნებისმიერი, რომელიც გამოთქვამდ სურვილს გამხდროყო ქრისტეანი, თანდათნობით ერთებოდ მოწმუნებების რიგებს, ხშირდესწრებოდ კატეხიზმის გაკვეთლებს შემდგომ დღე მარხვის შუაში, ეპისკოპოსი წყვეტდ, ვინ უფრო ღრსეულად მზად აღდგომაზე მოსანათლად ეპისკოპოსის მიერ არჩეულბი, გადადოუნდ „გასანათლებლად მოზადებულა“ რიგებში. დ იმ დიდდ ეკლესია აღვლუნდ განსაკუთრებულ ლცვებს „წმინდ ნათლობისათვის მზადყოფ ძმებისათვის დ მათ ხსნისთვის,“ რათ „უფლმა გაანათლს ისინი გონების განათებით დ ღვთსმოსაობით“ დ „ღრსნი გახდლს განახლებისა.“ როგორც ვხედვთ განათლებაში ეკლესია გულსხმობს წმინდ ნათობას.

ერთერთლცვაში გამოყენება ასეთვე ტრმინი: „უფლო მეუფეო, მიწოდე მონასა შენსა შენი წმინდ განათლებისკენ,“ მხედვლბაშია წმ.ნათობა შემდგომ კი ნათობის საიდუმლში ჩვენ ვლცვულბთ „ახლდ მომსვლელთსთვის წმინდ ნათობისათვის“ დ „მისთვის მაჩვენებელთ ძედ(ან ქალშვილდ ნათლსა.“ საიდუმლს დასრულების შემდეგ მონათლუბი იწოდებინ უცვე „ახლდმონათლუბი“ დ ნათობის სამოსითშემოსილბი, ისმენენ გალბას: „Пузы мне подахды светлу, одеяйся светом, яко ризою.“ ნათობისა დ მირონცხობის დასრულების შემდეგ, მღვდელ მიმართავს ახლდონათლულს ლცვით „Оправдался еси, просветился еси, крестился еси, освятился еси.“ ამით ახლდონათლულ წმინდ ნათობით გაერთანდ ქრისტესთან, ნათელ წყაროსთან, დ ნიშნავს, განათლდ თგიონაც. ამიტომაა უფლო ამბობს: „თქვენ ხართ ნათელი სოფლისანი“ (მათე 5:14).

ამგვარად ქრისტე განათლების საშუალებითნათობის საიდუმლთთ დ მირონცხებით ღრს ხდლს ადმიანს გახდლს კაცობრობის შვილ, ძე დ შთომოვალ თვისი მეუფებისა ამას ადსტურებს ეფესელთ მიმართ ეპისტოლში მოციქულ პაკლ: „რამეთუ იყვენით ოფსმე ბნელ ხოლ აწ ნათელ ხართუფლსა მიერ, ვითარცა შვილნი ნათლსანი, ვიდოფთ“ (ეფ 5:8). ფლპელთ მიმართ მიმართებაში მოციქულ ამბობს, რომ ისინი „ანათებენ, როგორც ამ ქვეყნის მნათობები“ (ფლ 2:15). დ როგორი მშვენიერია ჰიმნოგრაფის სიტყვები, მიმართულ მოწმუნებებისადმი: „ჰე, შვილ ეკლესიის მნათობნო.“

ვხვდებითკი ჩვენ, ძმებო დ დებო, რამდენადდღე პატივი დგვდო ჩვენ უფლმა იესო ქრისტემ, მოვინბო რა თვისთან დ გადმოცვა რა ჩვენ თვისი ნათელ? მნიშვნელფანია ისიც, რომ გვიშობა მან თვისი ნათელ, უფლმა არ მიგვატოვა. არამედ პირიქით ეკლესიაში ვართ უწყვეტ კავშირში მასთან, განუწყვეტლდგვკვებავს თვისი ნათელთ სინათლს წყაროთვადუფლთ. დ სანამ მასთან კავშირში ვიმყოფებით ჩვენ ნათლს მატარებლბი ვართ თუ კი ჩვენი ერთობა უფლსან წყდება, ჩვენ ვვარდებით სიბნელში. შედრების მიწნით მოღთთ მოციყვანოთ მაგალთად ელქტროგენერატორი დ

ნათურა. ნათურა ანთა სანამ მიერუბულა გენერატორან. თუ კი რაიმე მიზეზით გაწყდება კაბელო, ერთხანეთხან შემაერუბელო, შუქი ჩაქრება.

ამიტომ, აუცილებელია, რომ ყოველ მორწმუნე ყოველთვის იყოს ქრისტესთან ერთობაში. და რაც უფრო ახლსაა ადამიანი უფლთან, მით უფრო მეტადა შესაბამისია მისი ცხოვრება უფლს ნებასთან, მით უფრო ძლიერად უყვარს მას ქრისტე, მით უფრო მეტად განათლებულ ხდება ის. ჩვენი გონება უწყვეტად უნდა იყოს მიმართულ ქრისტესკენ, როგორც მზეს უზირა, რომელც მზის ამოსვლდენ-ჩასვლდმდე ბრუნავს მზის გარშემო.

ყოველთვის ვიფიქროთ ქრისტეზე და განუწყვეტლვ მივმართოთ მას უბრალო ლოცვით „უფლო, იესო ქრისტე, შემიწყალე მე.“ მოღთსიციყვით და საქმით მივბაძოთ ქრისტეს და ქრისტე სინარულთ იქნება ჩვენში. წმ. გრიგოლ ღვთსმეტყველ წერს: „მივუხლოვდეთ ნათელს და მერე, როგორც შვიდნი სრულყოფილ ნათელსანი, გავხდეთ სრულყოფილ ნათელ.“ ასე, ქრისტეს ნათელს უწყვეტად გაანათებს ჩვენს სულბში, სანამ არ ვიქნებით მარადულობაში უფლს სიციყვით „მაშინ მარადნი გამობრწყინდენ, ვითარცა მზე, სასუფუველსა მამისა მათსასა“ (მათე 13:43).

ძმებო და დებო, ქრისტემ აანთო ჩვენს სულბში ღვთიური ნათელს ცეცხლო. და ჩვენი მიზანი იმაში მდგომარეობს, რომ არ ჩავაქროთეს ცეცხლო. ამინ.